

комп'ютери
IBM PC
AT/XT
NOTEBOOK
386SX-20
партаційні
комп'ютери
(100 номерів пам'яті, таймер)
телефакси
SAMSUNG
FX-2310
ксерокси-факси
HITACHI
CANON
FC-2
монітори

відеомініфони
(2 галюжі)
телефони
(54 см, 7 сістем)
TOSHIBA
TOSHIBA
SAMSUNG
телефони
(72 см)
мікрохвильові
печі

Dainova
tel. (0172) 217-408, 217-903,
588-704 (аутінф.)

Цікавая навіна:

АКАЗВАЕЦЦА, «ПРЫХВАТЫЗАЦЫЯ»
ІДЗЕ ПАД АХОВАЙ... ЗАКОНАУ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

сабе. Атрымаўшы так: Вярхоўны Савет дае права распараджэння маёмасцю Саўміну, той — Дзяржмаёмасці, яна — міністэрству, а міністэрства — прадпрыемству. А на прадпрыемстве хто ў нас? Ва ўсім разе, не калектыву. Вось там у нас і ёсць сапраўдны гаспадар — таўшары дырэктар. Што ён вырашыў, то і закон.

Тысячу разоў меў рашыў старшыня Дзяржэканомплана С. С. Літ, які на пасяджэнні савета Кантрольнай палаты (дзе ўсё гэта абмяркоўвалася) гаварыў: «Мы ўсё гэта нарабілі пад ахвой законаў, які прынялі». Сапраўды, прынялі закон «Аб прадпрыемствах» і далі ім вялікія правы, да якіх прадпрыемства, мярка кажучы, не былі гатовы.

У якім сэнсе не гатовы? Не бярэцца, арэндная плата з прыватных і смешаных прадпрыемстваў за выкарыстанне памяшканняў і абсталявання ці бярэцца часта, сімвалічна, дзяржава не атрымлівае ў бюджэт сродкі ў якасці дывідэндаў на ўласнасць, прыбытак прыватнага працоўнага калектыва, дзяржаўнае прадпрыемства выступаюць у якасці гаспадар, пад крытыку камерцыйнага структурам і г. д.

Самостійнасць, эканамічная свабода і да т. п. — гэта вельмі добра і патрэбна. Але толькі ў тым выпадку, калі мы ведаем, хто ўласнік, хто каму і колькі плаціць і хто чым распараджаецца. Калі прадпрыемства не прыватызавана, то яно адначасна дзяржаўнае і адначасна павінна падпарадкоўвацца прынятай парадку. І калі таго парадку няма, то гэта камусь трэба? Іншая ж можна разумець той факт, што на працягу 1991 і першай паловы 1992-га прадпрыемствы актыўна гандлявалі абсталяваннем і транспартам без усялякай на тое згоды ўласніка дзяржавы? Можна дыпламатычна сказаць: Дзяржмаёмасці і міністэрствам аслабленыя кантроль за маёмасцю рэспублікі. Можна і без дыпламатыі: каму гэта было выгадаваць?

Ды і каму таму ж дырэктару не адлучыць сабе маленькім гаспадарствам? Нават права найма кіраўніка дзяржава чаму дэлегуе недзяржаўным структурам, а ў кантрактах не агульваюцца абавязанні ўдзельнічаць у камерцыйных структурах і атрымліваць там «левыя» даходы? У выніку класіфікацыя: тата — дырэктар, зяць ці сын, ці брат — кіраўнік фірмы пры татавым ці братавым апазале, а далей усё ясна.

Нарэшце, звернемся да прыкладу.

ХТО У ДОМЕ ГАСПАДАРІ КОТ...

Па некаторых даных, эксперты Кантрольнай палаты правярылі каля 200 прадпрыемстваў і арганізацый і ўсёды

АСАБІСТАЕ
УЗДАМАННІСІН
КАТА З МЫСЛІМІ

«Недахопаў хапае, але не трэба шукаць ва ўсім гэтым зноў намеру», — сказаў на пас-

Сяргей ШАЎЦОУ.

АСАБІСТАЕ

НА СЯМІ ВЯТРАХ

ЦІ ЗДОЛЕЕ БЕЛАРУСЬ АВАЛОДАЦЬ ФОРМУЛАЮ ДОБРАСУЕДСТВА?

ЗАМЕСТ ПРАЛОГА

Шмат хто паспяшыў адразу адкінуць інфармацыю пра атрыманніскае заявы, якія нібыта прагучалі падчас надання візіту ў Мінск польскага прэм'ера Х. Сухоцкага, які недарэчна, нявінна агагарыў нават прававае і ахоўнае паўнамоцтва публічна масавай інфармацыі. МЗС Беларусі нават пачынаў за лепшае выступіць у афіцыйным абмеркаванні, усім сваім аўтарытэтам засведчыўшы, што пані Х. Сухоцка ані якіх атрыманніскага заяў у Мінску не рабіла. Абмяшчэнні былі званы, справу нібыта закрылі. І мала хто заўважыў тады (а беларусі друку ўвогуле абшлі адваротнае маўчаннем), што карані гэтай гісторыі заліваюць значна глыбей. Што інцыдэнт краўшу саму сутнасць нацыянальнай знешняй палітыкі Беларусі.

Дзяржава, на самых высокіх узроўнях — бездапаможная размова пра рэальнае стаўленне да ўсіх, пра адсутнасць уласнага перавагі і выключэння. Каго б гэта і дачыняла? Замест таго каб агульвацца навокал, нашы палітыкі і ўрадавыя дзеячы шукаюць партнёраў за сінімі морамі.

Добраўсества, трывалы адносіны — ўзвешчаны і ўзвешчаныя з усімі суседзямі — імператар знешняй палітыкі Беларусі. Гэта беспрэжыццёва. Але мэта не можа быць дасягнута шляхам штурхання нівеліравання. Тут нельга дзейнічаць на адзін канале, да кожнага суседа павінен быць індывідуальны падыход, у залежнасці ад яго ўласнай вагі на шляху беларускай палітыкі. Нас жа цягне нумарынальная сіла інерцыі камуністычнага эгалітарызму.

У аснове формулы добраўсества ляжыць усведамленне кардынальных пераменаў у пост-камуністычнай Усходняй Еўропе і месца Беларусі ў сістэме кардынальных еўрапейскай і сусветнай геаграфіі. Чым з'яўляецца знешнепалітычнае акружэнне Беларусі да таго, які былі зружыванні адзін за адным камуністычным рэжымам Усходняй Еўропы? Азімны ўспрэчнасць, безабліччавыя ж камуністычнае інтэрнацыяналізму, праз які ледзь-ледзь праяўлялі адметныя рысы нацыянальных ідэяў тэрэву той жа Польшчы ці Латвіі.

Беларусь як частка вялікай дзяржавы была пазбавлена

овай знешняй палітыкі. Што ўласна сабой знешнепалітычнае акружэнне Беларусі ўяўляе? Наіскладанейшую — камбінацыю з нацыянальнай і палітычнай пампёжы суседніх дзяржаў, якія, відавочна, далёка не заўсёды ляжыць у адной плоскасці і зусім не абавязкова супадаюць з нацыянальным і інтэрэсамі самой Беларусі. Своеасаблівы паралелізм сіл. Вось чаму мэта дасягнення добраўсества выходзіць за межы двухбаковага адносінаў Беларусі з кожнай з пачынаў. Яна вышэйшая, першасная, раўнавага ці гармоніі інтэрэсаў усіх суб'ектаў у дачыненні да Беларусі. І па-другое, гэты інтэрэс павінен быць суаднесены з нацыянальным і інтэрэсамі самой Беларусі. Праблема добраўсества — гэта праблема прапарцыі, суаднесці, балансу сіл і інтэрэсаў. Нельга, напрыклад, «перасуваць» двухбаковае адносіны Беларусі на пэўных напрамках, бо тым самым мы рызыкуем суцэльна цэнтры цяжару ў нашым знешнепалітычным акружэнні да небеспечнай рысы. А значыць, перакрасіць агульную перспектыву добраўсества.

Перайсці дыялер ад абстрактнай на грунт сучасных рэальнасцей. Разам з суверэнітэтам Беларусь як незалежная дзяржава вырнула сабе традыцыйнае становішча ў цэнтры Усходняй Еўропы, на памежжы двух рэлігійных культур — дзяржава польскага каталіцызму і рускага праваслаўя. На працягу стагоддзяў, якія вядома, Беларусь ляжала на перакрыжаванні вялікадзяржаўных амбіцый польскіх караляў і мажорытэтных цароў і, якія ваенныя трафікі ці набытак палітычнай змовы, пераходзіла з рук у рукі.

Менавіта сіла гістарычных і культурных традыцый абумоўлівае той, што адноўлена Польшча ўсё больш насяляла абяртае свой погляд у бок тых беларускіх зямель «красаў усходніх», якія калісьці належалі польскай дзяржаве. І калі афіцыйная Варшава не дае пацвярджэння аб эканамічнай

У БЕЛАРУСАУ БЕЛАСТОЧЧЫНІ



«Я ўсё маленьства хадзіў у лапцях, а цяпер едзю на «мерседэсе»

Усе гады разам з заняпадам беларускай культуры і мовы ішло пагаршэнне эканамічнага становішча Беларускага рэгіёна. Ніколі гэты край не быў прамыслова развітым — пераважна сельская гаспадарка. Увесь свет не кармілі, але сабе і суседзям хапала. Палітыка ж «сацыялістычнай» Польшчы давала былі беларускія вёскі да жабрацкага стану.

Таму было вельмі прыняма давацца, што сярод беларусаў ёсць бізнесмены, якія не гоняцца за высокімі даходамі, а падмацоўваюць істотна на вёсцы, не адракаючы ад таго, з чаго жылі.

«Я ўсё маленьства хадзіў у лапцях, пасвіў кароў, а цяпер едзю на лепшым у свеце «мерседэсе», — пачынае гаворку аб сваім жыцці дырэктар фірмы «Пранар» з Нарвы Сяргей Мартынюк.

У маладоці працаваў сакратарам камсамолу на заводзе, потым паціцкаў у вёсцы. Пры гэтым самы горшы калгас, і праз некалькі гадоў вывёў яго на першыя месца ў Польшчы.

«Я часта ездзіў па Беларусі, глядзеў, як будуюць сацыялізм, потым мне гэта надалу чыла і я вырашыў адкрыць невялікі калератны па вырабу помніку», — кажа Мартынюк і пераключае, што ён мае цяпер.

Па шматлікіх вёсках раскідаў яго 18 магазінаў, якія абсталяваны па апошнім слову тэхнікі. Непасрэдна ў Нарве 2 магазіны будаваліся, пачынаў і ў Беларуска, пачынаў беззавяршаных станцыя. Акрамя таго, некалькі складоў аптовага гандлю.

«Пранар» — афіцыйны дылер Мінскага трактарнага завода. Зараз нашы рабочыя будуюць



Г. БАБКІН. (ІДІ).
Фота РІД.

Дайноў

Польшчы Янам Марыя Ракітай — узысходзячай зоркай польскай палітыкі. Прынамсі, завуў Я. Ракітай засведзіла, што польская прэса («Рэч Паспаліта», 19.11.92). Ці ў выхаванні самой пані Х. Сухоцкай, паводле інфармацыі ПАП, пасля вяртання ў Варшаву мала чым на сутнасці адрозніваўся ад таго, пра што пісалі «Ізвестыя».

Пажаданне польскага прэм'ера, каб «Беларусь была поўнацю суверэнай дзяржавай», пагадзілася, можна палітычнаму сэнсу. Увясце сабе, што такі фрыз, прагучаў да б у Варшаву з вуснаў нашых лабараў у дачыненні да Польшчы? Тым больш, наш суверэнітэ абумоўліваюць узровень беларуска-расійскіх адносін? Гэта, у рэшце рэшт, справа самой Беларусі, азначыць, з кім з суседзямі і на якім узроўні падтрымліваць адносіны.

З другога боку, нічога заганага няма і ў тым, што лідэры Польшчы падкрэслваюць: беларуска-польскія адносіны патрабуюць сур'ёзнай карэкцыі, іх патрэба неадкладна прывесці ў адпаведнасць з новымі палітычнымі і эканамічнымі рэальнасцямі. Прэтэнзіі Польшчы на больш вялікі статус у беларускіх справах таксама не могуць выклікаць прышпывовых перацягванняў. Гэта натуральнае імкненне кожнай дзяржавы, якая дае аб сваім міжнародным аўтарытэце, нацыянальным бізнэсе і культуры. Менавіта ад Польшчы выходзіць цяпер самая моцная імпульс на перадыслакацыю сіл і ўплыў у знешнепалітычным акружэнні Беларусі.

Здаецца беларускім кіраўніцтвам не ў тым, каб адштурхнуць і не прымаць гэтыя імкненні, а ў тым, каб абмежаваць яго рамкі ўласных нацыянальных інтэрэсаў. Каб не атрымалася, як у той прымаўцы: «Суседзі дагэдзі — сабе абгадзі».

Анатоль МАЙСЕНА, выканаўца прэзідэнта Нацыянальнага цэнтру стратэгічных ініцыятыў «Усход—Заход».

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ Аб калектывных дагаворах і пагадненнях

Гэты Закон вызначае правы асноўныя распаўсюджаны, азначэння і выкарыстанне калектывных дагавораў і пагадненняў у мэтах садзейнічання рэгуляванню працоўных адносін і ўстаўленню сацыяльна-эканамічных інтарэсаў работнікаў і наймальнікаў.

Аркуш 1. Калектывны дагавор — дамова паміж работнікамі і наймальнікам, якая рэгулюе працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны паміж імі і працоўнымі ў яго работнікамі.

Калектывны дагавор можа заключацца на прадпрыемстве, а ўстановах і ў арганізацыях незалежна ад форм уласнасці і гаспадарства, у іх адасобленых падраздзяленнях (па пытанні, якія адносяцца да кампетэнцыі гэтых падраздзяленняў), а таксама ў прадпрыемствах, якіх ажыццяўляюць сваю дзейнасць без утварэння юрыдычнай асобы.

Аркуш 2. Пагадненне — нарматыўны акт, які ажыццявае абавязальнасць па ўстаўленню ўмоў працы, занятасці і сацыяльных гарантыяў іх работнікаў, вызначаных прафесій, галін, тэрыторый.

Пагадненні могуць заключацца на рэспубліканскім (генеральнае пагадненне), галіновым (тарыфнае пагадненне) і мясцовым (мясцовае пагадненне) узроўнях.

Пагадненні па дамоўленасці бакоў могуць быць дамоўленасці і шматбаковымі.

Аркуш 3. Асноўныя прызначэнні калектывнага дагавора, пагаднення

Асноўнымі прызначэннямі калектывнага дагавора, пагаднення з'яўляюцца: сацыяльнае партыцэпаванне; рэгуляцыя бакоў; абавязаванне выдзялення калектывнага дагавора, калі адзін з бакоў выступае з такой прапановай;

улік рэальных магчымасцей матэрыяльнага, вытворчага і фінансаванага абсталявання прымянення абавязальнасці.

Аркуш 4. Суаднесены паміж калектывным дагаворам і асноўным дагаворам і пагадненням

Умовы калектывнага дагавора, пагаднення, якія пагадзяцца становіцца работнікаў у параўнанні з дзеючым агульным дагаворам, з'яўляюцца пераважнымі.

Калектывны дагавор і пагадненне, якія з'яўляюцца яго неад'емнай часткай часткай.

Аркуш 7. Змест пагаднення

Змест пагаднення павінен адпавядаць асноўным і сацыяльна-эканамічным умовам работнікаў.

Аркуш 8. Бакі калектывнага дагавора, пагаднення

Бакі калектывнага дагавора, пагаднення — арганізацыя работнікаў і наймальнік, якія ўстаўляюць у працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны.

Аркуш 14. Азначэнне работнікаў, якія ўстаўляюць у працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны

Калі інтарэсы работнікаў, якія працуюць у наймальніку, прадстаўляюць некалькі прафесій, бокам калектывнага дагавора можа быць:

1) кожны з іх ад імя аб'яднаных у іх работнікаў;

2) прафсаюз, што аб'ядноўвае большасць працоўных у дадзенай наймальніцы работнікаў ці мае найбольшую колькасць членаў і якому ці права добраўстаўляць прадстаўленне асабістых прафсаюзаў;

3) сумесны орган, што добраўстаўляе стварэнне гэтых прафсаюзаў.

У выпадку, калі ў наймальніку працуюць больш за 50 працаўтвараў работнікаў, — імя гэтых работнікаў, бокам калектывнага дагавора можа быць орган, які стварае імі.

Бакі калектывнага дагавора, пагаднення могуць быць:

на рэспубліканскім узроўні — рэспубліканскія аб'яднанні аддзялення прафсаюзаў і наймальнікаў Рэспублікі Беларусь;

на галіновым узроўні — аддзяленні прафсаюзаў (іх аб'яднанні) і аб'яднанні наймальнікаў, а таксама аддзяленні арганізацый дзяржаўнага кіравання;

на мясцовым узроўні — аддзяленні прафсаюзаў (іх аб'яднанні) і наймальнікаў (іх аб'яднанні), а таксама мясцовыя органы выканаўчай улады.

Прафсаюзы (іх аб'яднанні) не могуць прывадаваць ад арганізацыяў улады, якія не з'яўляюцца наймальнікамі (або прадстаўніцтвам наймальнікаў), заключэння з імі пагадненняў.

Не дапускаецца заключэнне калектывнага дагавора і пагаднення ад іх работнікаў арганізацыяў або арганізмаў, якія створаны або фінансуюцца наймальнікам, арганізмам дзяржаўнай улады і кіравання, палітычным партыям, а таксама грамадскімі аб'яднаннямі, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных заканадаўчымі актамі.

Аркуш 8. Змест калектывнага дагавора

Змест калектывнага дагавора вызначаецца бакамі ў межах іх паўнамоцтваў.

Аркуш 9. Форма калектывнага дагавора, пагаднення

Калектывны дагавор, пагадненне заключаюцца ў пісьмовай форме.

Аркуш 10. Тэрмін дзеяння калектывнага дагавора, пагаднення

Калектывны дагавор, пагадненне заключаюцца на тэрмін, які вызначаюцца бакамі, але не менш чым на адзін год і не больш чым на тры гады.

Калектывны дагавор, пагадненне ўстаўляюць у сілу з моманту падпісання або з дня, які ўстаўляюцца бакамі, і дзейнічаюць да заключэння новых, калі ў іх не прадугледжана інашэ.

У выпадку рэарганізацыі прадпрыемства, установа, арганізацыі або змянення ўласніка калектывнага дагавора захоўвае сваё дзеянне на працягу тэрміну, на які ён заключаны, калі ён не прыняў інаша рашэння.

Аркуш 11. Калектывныя перагаворы

Кожны з бакоў не раней чым за чатыры месяцы да заканчэння тэрміну дзеяння калектывнага дагавора, пагаднення або ў вызначаных ў іх тэрмін мае права накіраваць пісьмовае прапанаванне аб пачатку перагавораў другому боку, які абавязаны іх пачаць у сімвалічны тэрмін.

Для выдання калектывнага перагавораў баку на раўнапраўнай аснове ствараюць камісію з уключаючымі прадстаўніцтвам, склад камісіі, тэрмін і месца правядзення перагавораў вызначаюцца бакамі.

Прадстаўнікі бакоў павінны мець дакумент, у якім пацверджаны іх паўнамоцствы.

Баку не могуць права спыніць перагаворы ў аднабаковым парадку.

Прадстаўнікі бакоў маюць права на гарантыі, прадугледжаныя заканадаўствам і калектывным дагаворам, пагадненнем.

Наймальнікі, іх аб'яднанні, аддзяленні дзяржаўнага кіравання абавязаныя прадстаўляць інфармацыю, якая неабходна для ацэнкі перагавораў. Удзельнікі перагавораў не маюць права выдаваць звесткі, якія з'яўляюцца дзяржаўнай або камерцыйнай тайнай. Асобы, якія выдаюць такія звесткі, прыцягваюцца да адказнасці ў адпаведнасці з заканадаўствам.

Іншыя пытанні выдання перагавораў вызначаюцца бакамі.

Аркуш 12. Абмеркаванне практыка калектывнага дагавора, пагаднення

Праекты калектывнага дагавора, пагаднення абмяркоўваюцца бакамі ў вызначаным ім парадку.

Праекты калектывнага дагавора, пагаднення могуць публікавацца ў друку.

Аркуш 13. Падпісанне і рэгістрацыя калектывнага дагавора, пагаднення

Калектывны дагавор, пагадненне падпісваюцца ўстаўляючымі прадстаўніцтвам, асабістымі прадстаўніцтвамі бакоў. Пры гэтым павінна быць падпісана кожная старонка калектывнага дагавора, пагаднення.

Падпісанні калектывнага дагавора, пагаднення баку могуць рэгістраваць у парадку, вызначаным Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Аркуш 14. Азначэнне работнікаў, якія ўстаўляюць у працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны

Усе работнікі, у тым ліку фінансавыя прыватныя, пэўныя калектывнага дагавора, пагаднення, якія ўстаўляюць у працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны калектывнага дагавора, пагаднення.

Аркуш 15. Змяненні і дапаўненні калектывнага дагавора, пагаднення

Змяненні і дапаўненні калектывнага дагавора, пагаднення ўносяцца ў вызначаным ім парадку.

Аркуш 16. Вырашэнне рознагалосаў пры заключэнні, змяненні, выкананні або спыненні калектывнага дагавора, пагаднення

Рознагалосі, якія ўзнікаюць па пачатках заключэння, змянення, выканання або спынення калектывнага дагавора, пагаднення, вырашаюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам.

Аркуш 17. Інфармаванне аб выкананні калектывнага дагавора, пагаднення

Аб выкананні калектывнага дагавора, пагаднення ў парадку і тэрмін, якія ў іх вызначаны, але не раздзел аднаго разу ў паўгода, інфармуюцца работнікі, ад імя якіх яны заключаны.

Аркуш 18. Кантроль за выкананнем калектывнага дагавора, пагаднення

Кантроль за выкананнем калектывнага дагавора, пагаднення ажыццяўляюцца бакамі, а таксама дзяржаўнымі органамі нагляду і кантролю за выкананнем заканадаўства.

Аркуш 19. Адказнасць бакоў за невыкананне гэтага Закона і калектывнага дагавора, пагаднення

За невыкананне гэтага Закона і абавязкова, прадугледжаныя калектывным дагаворам, пагадненнем, бакі несучы адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам, а таксама калектывным дагаворам, пагадненнем.

Аркуш 20. Азначэнне работнікаў, якія ўстаўляюць у працоўныя і сацыяльна-эканамічныя адносіны

Калі інтарэсы работнікаў, якія працуюць у наймальніку, прадстаўляюць некалькі прафесій, бокам калектывнага дагавора можа быць:

1) кожны з іх ад імя аб'яднаных у іх работнікаў;

2) прафсаюз, што аб'ядноўвае большасць працоўных у дадзенай наймальніцы работнікаў ці мае найбольшую колькасць членаў і якому ці права добраўстаўляць прадстаўленне асабістых прафсаюзаў;

3) сумесны орган, што добраўстаўляе стварэнне гэтых прафсаюзаў.

У выпадку, калі ў наймальніку працуюць больш за 50 працаўтвараў работнікаў, — імя гэтых работнікаў, бокам калектывнага дагавора можа быць орган, які стварае імі.

Бакі калектывнага дагавора, пагаднення могуць быць:

на рэспубліканскім узроўні — рэспубліканскія аб'яднанні аддзялення прафсаюзаў і наймальнікаў Рэспублікі Беларусь;

на галіновым узроўні — аддзяленні прафсаюзаў (іх аб'яднанні) і аб'яднанні наймальнікаў, а таксама аддзяленні арганізацый дзяржаўнага кіравання;

ВЭЗГАДАС

ВАЛЮТНЫ АГЛІД

ДОЛАР: ЗАЦІШША ПЕРАД БУРАЙ?

Мінулы тыдзень на валютным рынку характарызаваўся пэўнай стабілізацыяй пры моцнай унутранай напружанасці сітуацыі. Долар павольна, але ўзрунаваўся да той рысы, з якой спіхнулі ў сваім «разборшым» раісцы з'езд і прэзідэнт. Заўважым, у гонарам да сягоння лічы 485 пры купцы. А вось з продажам дэнараўся забаван і паказальны рэч: у наядола долар на рынку ў Мінску можна было купіць за 495, а дэнараў нават за 492 рублі. Такіх маленькай розніцы паміж продажам і купляй, здаецца амаль неверагоднай. І красавіцка свядчыць аб развіццях і гнуткасці валютнага рынку ў Мінску, так і аб поўнай свабодзе дэнараў на валютным рынку. Бо ў Маскве, напрыклад, дэнараў купіць нельга, а продажам і купляй, здаецца амаль неверагоднай. І красавіцка свядчыць аб развіццях і гнуткасці валютнага рынку ў Мінску, так і аб поўнай свабодзе дэнараў на валютным рынку. Бо ў Маскве, напрыклад, дэнараў купіць нельга, а продажам і купляй, здаецца амаль неверагоднай.

Даўно, дарэчы, параўнаўшы, што долар у Мінску і долар у Маскве, як кажуць французы, «дзе вялікі розніца». Безумоўна, адным з галоўных фактараў, які фарміруе гэтую розніцу, з'яўляюцца нізкая выкарыстанні банкам, найперш — банкам «Беларусь», які вось ужо тры тыдні пры ўсіх катаклізмах

трымае яго на ўзроўні 505 (пры трох працэнтах камісійных на рукі атрымліваецца амаль 490). Другі фактар — наяўнасць «зайчыкаў», якіх разам з расійскімі рублемі павялічваюць колькасць грошай на Беларусь, што, натуральна, павышае курс долара.

Дарэчы, аб «зайчыках». Як вядома, пры абмене іх на расійскія рублі Нацыянальны банк Беларусі бярэ сабе невядому за што аж 30 працэнтаў. Падобна, аднак, даўгатаў Варкоўнага Савета з гэтым фактам выглядае, хоць і справядлівым, але дарэмна. Бо толькі самы неарыентаваны дарэчы панімае свае кроўныя 30 працэнтаў, у той час калі можна абмяняць расійскія грошы на рынку па курсу 1:1, пры гэтым табе ад душы скажучы дзякуючы атрымаць расійскія рублі штодзённа павялічваюцца пры адсутнасці прапаноў на зваротным абмене, што прымушае канстатаваць неабспечаную для беларускіх грошай тэндэнцыю. Пакуль што курс трымаецца 1:1, але вядома, што абмяняць расійскія грошы на рынку па курсу 1:1, пры гэтым табе ад душы скажучы дзякуючы атрымаць расійскія рублі штодзённа павялічваюцца пры адсутнасці прапаноў на зваротным абмене, што прымушае канстатаваць неабспечаную для беларускіх грошай тэндэнцыю.

Віталь ЦАГАНКОУ.

КДБ ПЕРАМАГАЕ. АЛЕ ХТО ВЫЙГРАЕ?..

[Заканчана. Пачатак на 1-й стар.]

пра ацэнку кіруемага ім прадпрыемства ў Беларусі, толькі і спытаў, чаму КДБ ішчы да дзяржаўнай рэгістрацыі СП не супраціўляўся. Бо поўную інфармацыю аб стварэнні сумесных прадпрыемстваў КДБ мае шчыра да іх рэгістрацыі. Аказваецца на гэтым пытанні не змож. Больш таго, інфармацыя з'яўляецца неадназначнай, з'яўляецца іншым раз дэталі.

На агульным сходзе работнікаў завода, які адбыўся пасля таго, як з'явіліся публікацыі, рабочыя настойліва цікавіліся, якіх гэтых «зайчыкаў» служылі асобы? Лічыцца на іх прадпрыемстве. Значыць адказ не ўдалося, таму што такіх асоб проста няма.

Цяпер пра членства дырэктара МІЗІа і аўтара ў сумесным прадпрыемстве. Прабачце! Ва ўстаноўчых дакументах дакладна запісана, што ўдзельнікам СП з'яўляюцца МІЗІ і «Сандвіч». Ніхвіч фізических асоб! Што датычыцца С. Вешы і А. Канюкова, то яны сапраўды ўваходзілі ў прыкладне «Сандвіч Бісёў». У дадзеным выпадку гэта зусім розны рэч. Але тая «зайчыка», якая гучыць у «Звяздзе», вельмі нагадвае памылку з коскай у вывадзі фразы: «Караць нельга памілаваць». Як паставіць коску, такі сэнс і атрымаецца.

Паважаныя спецыялісты КДБ ці то зноў памыліліся, ці то проста падтасоўваюць факты. Праўдзіны сумесных прадпрыемстваў з'яўляюцца толькі органамі кіравання. Яго члены не атрымліваюць ад сумеснага прадпрыемства за сваю працу ўзнагарод, за выключэннем некалькіх фактычна павялічваюцца затрат. Іншым кажуць, калі трэба ехаць у камандзіроўку, дык СП аплата членам праўдзіны камандзіроўкавыя расходы, прычым строга па дакументах і па дзяржаўных нормах. Члены праўдзіны павінны аб-

раіць ітарсы тых арганізацый, якіх іх называюць. Адапавіда і арганізацыі запісаныя ў назначыць найбольш кампетэнтных асоб. Гэта вядома многім. Аўтары неаднаразова даводзілі расказаць гэта на лекцыях, у тым ліку перад праўдзіны, у школе мійшч. Але, вядома, спецыялісты КДБ не маюць патрэбы ні ў якіх запісках. Бо яны выдатна адукаваны і разабраўшы ў тэстыві, медыцын, літаратуры і іншых дадаткова спецыфічных пытаннях.

Дык чаму ж дырэктар завода, дарэчы, выбраны праўдзіным членам праўдзіны? Ён што, самы некампетэнтны, не можа адстойваць ітарсы завода? Тады хто навін быць адказным за эфектыўнасць дзейнасці СП, куды ўкладзены капіталы МІЗІа? Мне вядома, завадзкіх, што найвышэйшая безадказнасць — укладзі сродкі ў неабудзвы мерыпрыемства і адзіны ўбод, не дамагаючыся вынікаў. Гэта нам аб як знаёмых. Калі хочам быць сумленнымі, так і рабі! Прабачце, што шмат пільнага ўваходзіць у праўдзіны.

Я таксама з'яўляюся членам праўдзіны «Сандвіч Бісёў» ад МІЗІа. Усяго ў праўдзіны СП 5 чалавек, у тым ліку тры члены праўдзіны ад фірмы «Сандвіч».

У 1991 годзе я працаваў галоўным спецыялістам і займаўся рэгістрацыяй сумесных прадпрыемстваў. Дакументы практычна ўсіх сумесных прадпрыемстваў, зарэгістраваных у 1991 г., праходзілі праз мае рукі. Шмат даводзілася прымушаць перапрацаваць устаноўчы дакументы, растлумачваць іх неадпаведнасці з заканадаўствам, уключаць у іх неабходныя змены, уключаць у іх неабходныя змены, уключаць у іх неабходныя змены.

На 1991 годзе я працаваў галоўным спецыялістам і займаўся рэгістрацыяй сумесных прадпрыемстваў. Дакументы практычна ўсіх сумесных прадпрыемстваў, зарэгістраваных у 1991 г., праходзілі праз мае рукі. Шмат даводзілася прымушаць перапрацаваць устаноўчы дакументы, растлумачваць іх неадпаведнасці з заканадаўствам, уключаць у іх неабходныя змены, уключаць у іх неабходныя змены.

Вось гэтыя імёны: — выконваючы абавязкі прэм'ера Ягор Гайдара, віцэ-прэм'ера Георгія Хіма і Анатолія Чубова, віцэ-прэм'ера Аляксандра Рукіна, сакратар Савета Бяспекі Юрыя Скакова, кіраўнік адміністрацыі прэзідэнта Юрыя Пятрова, былы віцэ-прэм'ер у апарце ўрада СССР Уладзімір Шаравой, старшыня парламентнага камітэта па эканамічнай рэформе Сяргея Красавічана, старшыня палітычнага камітэта па прыватнасці Пётр Філіпав, генеральны дырэктар Волжскага аўтазавода Уладзімір Надзіннікаў, дырэктар Варонжскага машынабудавальнага завода Георгія Косіна і анатоміі Аляксей Ежылаў.

Наволад спос пад-сакратара В. Ежылава па-правадзіў аддае перадачу Я. Гайдара і будзе адстойваць яго кандыдатуру на пасаду прэм'ера. У выніку, калі прадстаўніцтва В. Ежылава кандыдат не набір неабходнай колькасці галасоў.

Намагання прадпрыемстваў прымушаюць новую канцыю з'яўляюцца сельскай гаспадаркі з бюджэтам, перагледзець падатковы дадатковы сельскагаспадарчы, механізм утварэння цін на сельскагаспадарчую прадукцыю і харчовыя тавары, унесці правановы аб пазатэніх пераходзе тут да свабодных цін. Гаворка ідзе аб распрацоўцы такой метадыкі ідэнтыфікацыя, якая будзе гарантываць раўнавагу ідэнтыфікацыя вытворчасці. Намагання прыняць меры па зніжэнні ўзростных затрат у сувязі з павышэннем цін на прамысловую прадукцыю, работы і паслугі. Дадзены даручэнні аб дадатковым выдатным сродкам на фінансаванне сельскай будаўніцтва асцяж.

У гэтым развіцці сацыяльнай сферы і забеспячэння сацыяльнай абароны насельніцтва адпаведныя органы і арганізацыі зарэагаваны на неабходнасць пераходу ад прыняцця падтрымкі асобных катэгорій грамадзян да распрацоўкі і рэалізацыі комплекснай агульнадзяржаўнай праграмы абароны насельніцтва. Вызначаны канкрэтныя меры па зніжэнні затрат у сувязі з павышэннем цін на прамысловую прадукцыю, работы і паслугі. Дадзены даручэнні аб дадатковым выдатным сродкам на фінансаванне сельскай будаўніцтва асцяж.

На характары намечаных мерыпрыемстваў у значнай ступені адбіўся той бясспрэчны факт, што беларускі парламент у прафесійнальным плане значна вырастае, стаў абмяжоўваць пытанні больш уважана, павяржана. Народныя дэпутаты адназначна забяспечваюць у тым настроі, калі лобная крытычная забавга неабходна

некааторных пытаннях. Сумеснае прадпрыемства было зарэгістравана 9 красавіка 1991 года. Неўзабаве, натуральна, у Мінск прыехалі шмеды правадзіць першае пасаджыне праўдзіны. У іх унікалі пытанні ў сувязі з будучымі змяненнямі ў заканадаўстве аб замежных інвестыцыях. У такіх выпадках Дзяржэканамкомусуду пакіравае свайго спецыяліста. Ён кажа, я, таму што пастаянна працаваў пад прэфектам адпаведнага закона. Дарэчы, Закон «Аб замежных інвестыцыях на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь» быў прыняты 14 лістапада 1991 года.

Аказваецца, відаць, задаволілі ўсіх прысутных, і мне прапавалі стаць членам праўдзіны. Я нахваліўся, спаслаўшыся на забарону кіраўніцтва Адама МІЗІа афіцыйна зварнуцца да майго кіраўніцтва. Зварот быў калегіяльна разгледжаны ў Дзяржэканамкомусуду, і мне было дазволена ў парадак выключэння стаць членам праўдзіны «Сандвіч Бісёў». Падставай для такога рашэння стала тое, што СП можа служыць эталонам для іншых і веданне яго праблем знутры дазволіць зрабіць заканадаўчую базу ў рэспубліцы больш дакладнай. Дарэчы, ці варт КДБ так даваць маўчальна, а праз год робіць выгляд, што выкрыйлі злучэнне. Бо яны былі і ў гэтым выпадку выдатна інфармаваны з самага пачатку.

Я і сёння ўдзячны тым шмеды спецыялістам, якія, апрачаючы на свай волі, сутэную практыку, бісплатна дапамагалі працаваць над беларускім заканадаўствам. І шкада, што больш такой магчымасці не будзе. Карэспандэнт правам выхад з праўдзіны СП у любы момант, і гэта зрабіў. Цяпер даводзіцца кіраваць тэарэтычнымі вывадамі. Ды і нахвалі. У рэшце рэшт важны дагавор КДБ, а карысць — каму яна патрэбна!

Вось такая гісторыя. КДБ лясую дэпутатаў, прэзідэнт назначыць выконваючым абавязкі прэм'ера Ягора Гайдара. Віцэ-прэм'ер Георгія Хіма не з'яўляецца браць самаадрод пры галасаванні на кандыдатуры прэм'ера-міністра.

Віцэ-прэм'ер Рэспублікі Георгія Хіма заявіў у пэндзель на сустрэчы з дэпутатамі фракцыі «Сувэрэнітэт і роўнасць», што не з'яўляецца браць самаадрод пры галасаванні на кандыдатуры кіраўніцтва ўрада. Які стаў вядома «Інтэрфаксу», на сустрэчы прэзідэнта Барыса Ельцына з членамі ўрада ў кудзёло віцэ-прэм'ер Аляксандр Шохін прапавал членам кабінета — кандыдатам на пасаду прэм'ера зніць свае кандыдатуры на карысць Ягора Гайдара.

Аналізіруючы адзінаў а намеры забяспечыць кандыдатуру Гайдара. Аналізіруючы адзінаў канцыю фракцыі «Рэспубліка» пры галасаванні па спісе кандыдатур на пасаду прэм'ера-міністра РФ з'яўляецца падтрымліваць усе кандыдатуры, акрамя Ягора Гайдара. До гэтым карэспандэнт «Інтэрфаксу» заявіў: «Лічым, што прэзідэнт павінен быць абавязаны да свайго народа».

Які паведаваў «ІФ» старшыня выканкома Грамадзянскага Саюза Васіль Ліпінчы, у дэпутат канцыю фракцыі «Сувэрэнітэт і роўнасць» на пасаду прэм'ера найбольш высокі рэйтынг у віцэ-прэзідэнта Рэспублікі Аляксандра Рукіна, калі падтрымліваць у 5 фракцыях. На другім месцы В. Хіма, на трэцім — Я. Гайдар. Тым не менш, В. Ліпінчы адмовіўся зрабіць які-небудзь пратэст, паколькі пакуль «не зусім прайшоў» працэс рэалізацыі кандыдатур на рэйтынгавы галасаванне.

В. Чарнамырды — прэм'ер-міністр Рэспублікі на канчатковым выніку В. Ельцына вылучыў на пасаду прэм'ера-міністра Чарнамырдына, за якога і прагаласавалі дэпутаты.

Вельмі многа, напрыклад, гаварылася аб праблемах сельскай гаспадаркі, аб недахопах у рабоце калгасаў і саўгасаў, аб цяжкасцях з рэалізацыяй сельскагаспадарчай прадукцыі. Але зусім мала паступіла прапановаў па пытаннях перапрацоўчай прамысловасці, сістэмы захоўвання і транспарціроўкі сельскагаспадарчай прадукцыі, даводзілася не да спажывання, гэта значыць па тых праблемах, якія сёння ў аграрнапрамысловым комплексе выйшлі на першы план. За паўсядзённымі клопатамі па-за ўвагай народных дэпутатаў аказаліся перспектывы задачы развіцця і многіх іншых галей эканомікі.

На сённяшні момант гучалі заявы аб тым, што ўрад неадпаведна выконвае законы, не выкарыстоўвае іх для ўмацавання свай пазіцыі. Сапраўды, прынятыя Вірхоўным Саветам законы не змянілі яшчэ запрацаваць на поўную моц. І органы выканаўчай улады тут у многім вінаваты. Але ж мала хто звярнуў увагу на тую акалічнасць, што зараз законы, якія па-сапраўднаму пра-

перамагае, хоць і шукае чорную кошку ў цёмнай пакоі, калі ён там няма. КДБ і выйграе, таму што ніхто больш не можа выйграць ад таго, што добрае прадпрыемства распрацоўвае план згорвання дзейнасці. Пакуль што яны запісаны. А меркавалася ж далейшы развіццё, асвеценне новай прадукцыі. Не будзем гаварыць, якую рэкламу фірма «Сандвіч» можа зрабіць іншым замежным інвестарам аб клімате для сумеснага прадпрыемства ў Беларусі.

Прабачце за такіх шматслоўныя тлумачэнні. Але ж усе добра ведаюць: каб запіскаць, шмат не трэба. А вось адмаўчаць...

Павярце, я не супраць дзяржаўнай біспекі. Але дзяржаўная біспекія складаецца з біспекі кожнага чалавека. Калі, прыкмыкаючы высокімі словамі, чалавек ператвараецца ў злучэнне, у шмат, ды дзяржава ад гэтага не мацнее.

Я не супраць супрацоўніцтва КДБ. Іх работа часта цяжкая і карпатлівая. Мне даводзілася ў 1980 г. «выконваць ітарна-інжынерныя абавязкі» ў Арганістыне. Побач працавалі спецыялісты з КДБ. І хоць цяпер працяг падзеі гавораць па-рознаму, я магу сцвярджаць, што сваю справу яны рабілі сумленна і часта па-гэроўска. Вось бы і цяпершнімі таксама сумленна выконваць свай абавязак, а не імкнуцца падтасоўваць факты.

Я разумю, што апошнія словы наўрад ці змяняць адносіны да мяне з боку тых, хто рыхтаваў інфармацыю для прэсы. Да гэтага я і не імкнуўся. Калі пераважыць тонар мурдзіра: Вось бы чалавек, а артыкулы зноўдасяць дыктываю словы не дамогуць. Перад імі ці выйгрыш любых сіл, любага ведаміста гэта прайграе, калі праіграе чалавек, народ. Хоцашча верыць, што мы ўжо ўсе дарэалі да разумення гэтага.

Вось такая гісторыя. КДБ лясую дэпутатаў, прэзідэнт назначыць выконваючым абавязкі прэм'ера Ягора Гайдара. Віцэ-прэм'ер Георгія Хіма не з'яўляецца браць самаадрод пры галасаванні на кандыдатуры прэм'ера-міністра.

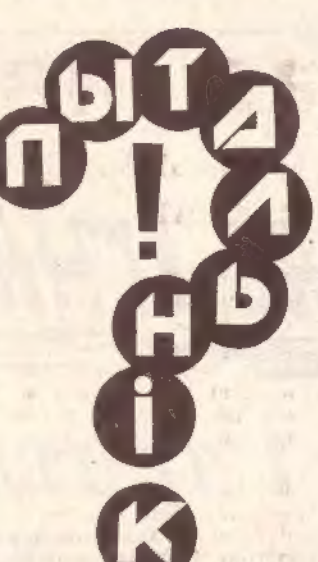
Віцэ-прэм'ер Рэспублікі Георгія Хіма заявіў у пэндзель на сустрэчы з дэпутатамі фракцыі «Сувэрэнітэт і роўнасць», што не з'яўляецца браць самаадрод пры галасаванні на кандыдатуры кіраўніцтва ўрада.

Які стаў вядома «Інтэрфаксу», на сустрэчы прэзідэнта Барыса Ельцына з членамі ўрада ў кудзёло віцэ-прэм'ер Аляксандр Шохін прапавал членам кабінета — кандыдатам на пасаду прэм'ера зніць свае кандыдатуры на карысць Ягора Гайдара.

Аналізіруючы адзінаў а намеры забяспечыць кандыдатуру Гайдара. Аналізіруючы адзінаў канцыю фракцыі «Рэспубліка» пры галасаванні па спісе кандыдатур на пасаду прэм'ера-міністра РФ з'яўляецца падтрымліваць усе кандыдатуры, акрамя Ягора Гайдара. До гэтым карэспандэнт «Інтэрфаксу» заявіў: «Лічым, што прэзідэнт павінен быць абавязаны да свайго народа».

Які паведаваў «ІФ» старшыня выканкома Грамадзянскага Саюза Васіль Ліпінчы, у дэпутат канцыю фракцыі «Сувэрэнітэт і роўнасць» на пасаду прэм'ера найбольш высокі рэйтынг у віцэ-прэзідэнта Рэспублікі Аляксандра Рукіна, калі падтрымліваць у 5 фракцыях. На другім месцы В. Хіма, на трэцім — Я. Гайдар. Тым не менш, В. Ліпінчы адмовіўся зрабіць які-небудзь пратэст, паколькі пакуль «не зусім прайшоў» працэс рэалізацыі кандыдатур на рэйтынгавы галасаванне.

В. Чарнамырды — прэм'ер-міністр Рэспублікі на канчатковым выніку В. Ельцына вылучыў на пасаду прэм'ера-міністра Чарнамырдына, за якога і прагаласавалі дэпутаты.



«ГУЛЬНЯ РУК-І НІЯКАГА МАХЛЯРСТВА?»

У нашым горадзе заўсёды хадзіла «напарастачіна» і іншых жулікаў, якіх намяшчваюць да алімпійцаў, якіх намяшчваюць да алімпійцаў, якіх намяшчваюць да алімпійцаў. А тут яшчэ з'явіліся «латарэйшчыкі», якія варочаюць над скарэнкамі са шматлікімі білетамі. Думам, што гэта чорнае жуліцтва. А як вы лічыце?

г. Мінск. Віктар МАРЦЕВІЧ. Гульня ў «латарэю» распаўсюджана цяпер у многіх месцах: на вакзалах, у пераходах станцый метро, у кааператывных крамах. Сутнасць яе зак-

ла, змяніла яго жыццё. Ён быў на пагаду пачаў запісваць веды, якія адкрыліся яму. Абду-рушчы былі высланы ішчыны з Аўстрыі ў 1938 годзе, і памер у канцы 41-га.

Мы ўжо ведаем носьбітаў патаемных ведаў — Мікалая І Алена Рэрыкі, Алена Блавацкая. Кнігі «У свеце ішчыны» яшчэ адзіны ішчыны, які падаравала нам жыццё. Безумоўна, кожны ішчыны стварае свай лёс сам, выбірае сродкі дасягнення ішчыны. Тым, хто не бачыць сарваць покрыва з непрадгаваных загадак жыцця, гэта кніга прынесе, безумоўна, карысць. Таму што любячы веды не могуць быць ішчыны.

Заставіце дадаць, што фонд Гралаў ужо існуе ў Маскве, а яго філія, магчыма, будзе створаны ў Мінску.

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Вашае імя ў сваёй сімбрыі з'яўляецца кнігай «У свеце ішчыны». Распавядаючы, малі ласка: гэта што, яшчэ адна рэлігія ці вучэнне з прэтэнзіяй на самы верны шлях да ішчыны? С. АЗАРЭВІЧ.

г. Мінск. Кнігі «У свеце ішчыны», або веды, якія даліся ў адкрыцці Абду-рушчы, з'яўляюцца асновай міжнароднага руху Гралаў, кіраўніцтва якога знаходзіцца ў паселішчы Гралаў у Фомбергсру. Рух Гралаў — гэта не секта, не новая царква, гэта свабоднае аб'яднанне людзей, якія гатовы жыць дэла ішчыны.

Абду-рушчы — псеўданім Оскара Эрнста Бернгарта, гэта ім таксама з'явілася яму ў адкрыцці. Заснавальнік новага руху доўгі час займаўся камерцыяй, але аднойчы вышэйшая мудрасць, якая наведвала

Гісторыя без «белых плям»

Анатоль МЯСНІКОЎ

УСЕВАЛАД ІГНАТОВСкі

ЛЁС І ТРАГЕДЫЯ

(Працяг. Пачатак у № 244, 246).

Пасля сабе ён пакінуў нашай навуцы і культуры вялікую гістарычную спадчыну. Звыш 30 навуковых прац Усевалада Макаравіча выяўляюць сьвіньні ў архівах. Аднак не ў колькаснай справе — у асобных «навуковых» іх па дзесяці сотні... Яго ж спадчына каштоўная думкамі, вывадамі і ацэнкамі пераважае беларускае савецкае гісторыка. Ігнатэўскі быў не толькі першым савецкім даследчыкам гісторыі Беларусі, а найперш першым нацыянальным гісторыкам-беларусам, чым ён сьвіньні павінен ганарыцца заўсёды.

Штогод з-пад яго пера выходзілі тры-чатыры грунтоўныя навуковыя даследаванні. «Ка-

Пытанні нацыянальнай палітыкі». На яго думку, Беларусь у справе вырашэння нацыянальнага пытання «асяблава паказальна». Гамарнік падкрэсліў: «З эканамічна і культурна вельмі адстае краіны яна пры Савецкай уладзе зрабілася магутна растуць распушчэння (вось так: была «краінай», а стала «республикой», заўвага А.М.), у якой дружна «звучуць» некалькі нацыянальнасцей, у якой расцвітае нацыянальная культура... І Асіноў, і Ахадзіна навука гэта найбуйнейшы фактар праймае ў вырашэнні нацыянальнага пытання ў Беларусі».

Тым не менш, тут жа засведчыў Ян Барысавіч, у рэспубліцы адзначаны пэўны рост шавінізму, нацыянальна-дэмакратызму, ухвалу ад ліній партыі. «Па якой ліній, — пытаўся ён, — ідуць больш за ўсё ўхвалу, якія мы адначасова асвабілі ў апошні час? — І сам жа адказаў: «Па ліній антымарксісцкага, антыленінскага, буржуазна-нацыяналістычнага процістаўлення культуры адной нацыянальнасці культуры іншых...».

Такі чынам «звучаць», «васіць барацьбу» ісць з кімі? Падобна была толькі канда, канкрэтнае «выскае» ўказанне. І яго паступіла. Літаральна адрасу ж гэты «закліч» і «аргументы» знайшлі падтрымку на партыйным з'ездзе. І гэта наглядна было тое, што на ім выступіла звыш сарэка (і) прадстаўнікоў горада і вёскі, рабочых і калгаснікаў, якія, як партыйныя, так і беспартыйныя (яны гэта называлі падкрэслівалі ў сваіх выступленнях), кляліся партыі ў вернасці, падтрымлівалі яе курс. Праўда, былі і патрабаванні, каб «за Ленінскай сям'і цвёрдай мятой вымея ўсюляк вылазкі траісцістаў, прымырэнцаў і правага ўхвалу...».

Тут жа, на 12-м з'ездзе, была ўказана і першая кандыдатура на «вымятанне цвёрдай мятой».

На другі дзень работы з'езда слова ў спрэчку ўзяў нехта «А. Агурскі» і пасуль большасць дэлегатаў высвятляла, хто ён такі, прамоўца кэзэ ўжо з той высокай трыбуны свай «важкі» кляўча...

Дык хто ж ён такі, той А. Агурскі? Самуіл Хаімавіч Агурскі нарадзіўся ў 1884 годзе ў Гродне ў рабочай сям'і. Удзельнік рэвалюцыі 1905—1907 гадоў. У 1908—1917 гадах знаходзіўся ў эміграцыі ў Англіі, потым — у Злучаных Штатах Амерыкі. Пасля Лютаўскай рэвалюцыі вярнуўся дадому, у 1917-м звязав свой лёс з партыяй бальшавікоў. У 1918 годзе адзіна з арганізатараў Першага Інтернацыянальнага атрада Чырвонай Арміі і вярнуўся камісар у Віцебск. У 1919-м суправаджаў М.І.Калініна ў павозках па Беларусі на агітэавае «Кастрычніцкая рэвалюцыя». У 20-30-я гады заняўся даследаваннямі гісторыі рэвалюцыйнага руху ў Расіі і Беларусі, быў рэдактарам аб'ёмнага арганізацыйнага і дакументаў: 1905 год у Беларусі, «Кастрычнік на Беларусі» і інш. У 1929-м узначаліў Гістарыя пры Мінскім камітэце ВКП(б).

Надзяўна ў Маскве, — пачаў Агурскі сваё выступленне на з'ездзе, — адбылася ўсёсё, нават канферэнцыя таварыства гісторыкаў-марксістаў. Камуністычная фракцыя гэтых канферэнцый прыняла рэзалюцыю, каб змагацца супраць апартунізму ў галіне гістарычнай і даследчай працы. Гістарыяграфічнае надра, якая была надзяўна, прыняла рэзалюцыю, каб змагацца супраць усіх спробаў ідэалізаваць дробнабуржуазныя партыі: Бунд, Бел.С.С.Грамуды і ўкраінскія дробнабуржуазныя партыі. Надзяўна ў часопісе «Бальшавік Беларусі» была вядома дыскусія пра нацыянальна-бальшавізм. Здаецца, яго актуальнасць значна мае для нас такую эпоху, як паставанне 63 год...».

Усё гэта, вядома, было дакладнае выступленне... Але і сёння, калі мы пераходзім да пачатку падбор фактаў, неадведных, зусім наглядных ад зададзенага, аб якіх ішла размова на 12-м з'ездзе партыі. Ды і, паводле сведчанняў адвадчых, гаварыў прамоўца хоць і зчына, не вядома і паказанне, але тым не менш, а не прыкрытай злысцю, зайдзецца ў голасе...

Пасля такога вольна «уступу» і павуў Самуіл Агурскі наступленне на... паставанне 1863 года. Маўляў, не быў Кастусь Каліноўскі першым беларускім рэвалюцыянерам і краўчым сям'яна-скага паставанна, «Кастусь Каліноўскі зусім не быў беларускім прадстаўніком», і наогул: «Стварэнне гэтага міфічнага героя, даводзіцца, што ён у 1863 годзе выступіў як абарона сям'яна-скага...».

Хто стварыў такі «міф»? І хто такое «вадзіцкі»? — треба было ўказваць канкрэтна. І Самуіл Агурскі ўказваў: «гэта тав. Ігнатэўскі — гісторык Беларусі». Больш таго, падкрэсліваў: «Я, таварышчы, лічу, што хоць гэта было вельмі дайна, але калі сёння людзі, якія жадаюць ідэалізаваць Кастуса Каліноўскага, дык з гэтым таварыствам змагацца...» (выдзеленыя мной — А.М.). «Я лічу, — працягваў прамоўца, што пра ўсё гэта треба абавязкова гаварыць, треба, каб у нашай рэзалюцыі быў пункт пра гэта, каб мы маглі змагацца з гэтым».

На наступны дзень, 7 лютага 1929 года, на вачэрнім пасяджэнні 12-м з'ездзе КП(б) Беларусі слова далі Усевалад Ігнатэўскаму. Ён спыніўся на чатырох асноўных пытаннях, першым з якіх паставіў пытанне аб культурнай рэвалюцыі і культурным будніцтве ў рэспубліцы.

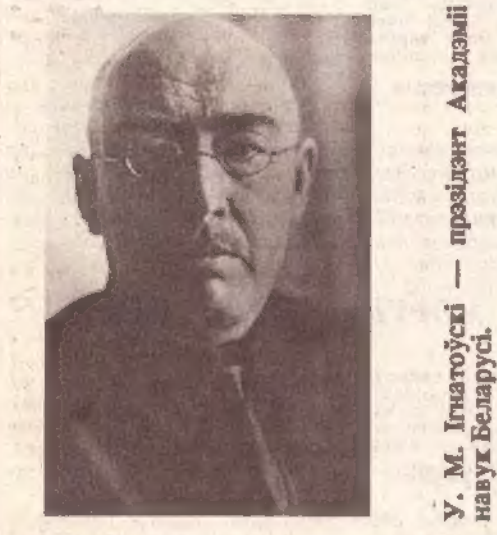
«Вядома, — казаў Усевалад Макаравіч, — што базей інтэлектуальнай культуры з'яўляецца матэрыяльная культура. Вось чаму наможа, напрыклад, гаварыць проста аб асвеце, не гаворыць пра індустрыялізацыю, не гаворыць пра калектывізацыю нашай гаспадаркі. Толькі на гэтай баззе мы можам штурхнуць уперад так званаю інтэлектуальную культуру».

Другое пытанне, на думку прадзіданта Акадэміі навуц, «важнасць для нас у даны момант марксісцкай навуковай даследчай работы». Тут Ігнатэўскі прывёў вядомы ланіскі тэзіс аб тым, што няма тэорыі, адарванай ад практыкі.

Трэцяе — пра ўхвалу «Левы ўхвалу» Ігнатэўскі назваў контррэвалюцыйным. А правы ўхвалу, на яго думку, у нацыянальных рэспубліках асвабіла небеспасна. Акрамя нападку на тэмпы індустрыялізацыі, адвадчэння неабходнасці прывядзення калектывізацыі і г.д. «правы» прывадавалі яшчэ, па выказанню акадэміка, і «завяршылі шавінізм».

І апошняе пытанне, на якім спыніўся Усевалад Макаравіч, — аб выступленні Агурскага. Ігнатэўскі зазначыў, што ў Гістарыю, які прадстаўляў Агурскі, «у навукова-даследчай рабоце не ўсё добра. Ясна, — падкрэсліў прамоўца, — бо там праўднічкова няма, і тав. Агурскі адзіна, які палец, павінен працаваць з вайскай навукай. Ясна, што ён справіцца не можа. Так што я тав. Агурскаму параю ў перадад наглядзець, што ў Гістарыю ёсць».

(Працяг будзе).



У. Ігнатэўскі — прадзідант Акадэміі навуц Беларусі.

роткі нарыс нацыянальна-культурнага адраджэння Беларусі? І «Матэрыя лірыкі беларускага песняра М. Чарота», «Вялікі Кастрычнік на Беларусі» і «Камуністычная партыя Беларусі і беларускае пытанне», «Кароткі нарыс гісторыі Беларусі» і «Беларусь», «Гісторыя Беларусі ў 1919 пачатку 20 стагоддзя» і «Калі маглі барацьбіта» (падставіў для напісання гэтай працы паслужыла зойбства ў Варшаве савецкага дыпламата П. Войкава — заўвага А.М.) — па гэтых і іншых даследаваннях Ігнатэўскага вучыліся цэлыя пакаленні жыхароў маладой Беларускай рэспублікі. І хоць галоўнай яго працы многія гісторыкі лічаць «1863 год на Беларусі», літаральна ўсе манархіі, брашуры і артыкулы Усевалада Макаравіча не страцілі сваёй актуальнасці і значнасці і да сённяшняга дня.

У дэянісці Ігнатэўскага-гісторыка, на маю думку, варты найперш адзначыць яго імкненне да паказу шляху нашай нацыі да палітычнай свабоды і нацыянальнай незалежнасці. Гэты крытэрыў быў у яго даследаваннях асноўным. Абарона нацыянальнага ідэалаў Беларусі, захаванне, прымяненне і развіццё нашай нацыянальнай культуры — вось што было галоўным ва ўсім жыцці Ігнатэўскага гэтага чалавека.

Усё, аздаваўся ё, было добра. Ладзіліся справы ў Акадэміі навуц, сам акадэмік Ігнатэўскі стаў і паслядоўна распрацоўваў гісторыю Беларусі, на-ранейшыму многа выступав з лекцыямі і дакладамі перад студэнтамі і навукадзямі школ і тэхнікумаў, рабочымі і сялянамі. Падгляды і практычная работа яго не ставілі пад сумненне і вярнулі: Усевалад Макаравіч паспяхова прайшоў, як камуніст, дзве партыйныя чысткі — у 1924 і 1929 гадах. Але...

Не ўсім, як высветлілася пазней, было даста-добы сабівіста паспехі вучонага-даследчыка, яго месца ў грамадскім жыцці рэспублікі і краіны малага таму-сяму вочы...

У лютым 1929 года адбыўся чарговы, 12-м з'езд Камуністычнай партыі (бальшавікоў) Беларусі. Са справядлівым дакладам выступіў неадаждэ назначэнне да таго на паседу першага сакратара чарговы стаўленіч Масквы Ян Барысавіч Гамарнік. Доклад быў шыкавы і ў многім мастацкі, слухаўся лёгка і зацікаўлена. Звару-палі дэлегаты ўвагу і на тое, што ўжо другі раз асноўным рэдактарам справядліва новай партыйнай адрас паставіў пытанне «Аб культурнай рэвалюцыі». Чаму? Сам дэлегат тлумачыў:

— Я паставіў гэты рэзольцыя другі... таму, што на яго треба звярнуць максімальную увагу... Паспехі ёсць у гэтай рабоце, у прыватнасці ў нас на Беларусі, але гэтыя паспехі яшчэ такія малыя ў параўнанні з тымі вельмі значнымі задамні, якія перад намі стаіць, і нават у параўнанні з тым культурным мінімумам, які нам, канечне патрэбны ўжо зараз дадзёрау.

12 партыя з'езд, — працягваў Гамарнік, — павінен звярнуць уся увагу партыі на пытанні дадзёрага магутнага размаху сацыялістычнай культуры (прайменная задача, што тут і казасі! — заўвага А.М.) — Але паслухаем далей...». Пры разгляданні гэтага пытання треба мець у цэнтры увагі і тое, што заставіла клясавыя барышчы (вось так заставіла — не больш і не менш — заўвага А.М.) на гаспадарчым і палітычным фронце шчыльна звязана з узамічэннем класавых барышчы і на культурным фронце. І вайска колькасці фактаў гаворыць нам аб узамічэнні супраціўлення ворага на ідэалагічным і культурным фронце...

З той «вайскай колькасці фактаў» першы сакратар ЦК КП(б)Б не прывёў, аднак, неаднаго. Пошукі «ворага» на ідэалагічным і культурным фронце яшчэ былі наперадзе... Затое гэты «тэзіс» можа спадзеваць асобным дэлегатам з'езда. Адзіна з іх, выступіўшы потым у спрэчку, прадоўжыў «думку» Гамарніка.

Сам жа Ян Барысавіч вырашыў у дакладзе некалькі расшыфраваць свой тэзіс: «Фронт культурнай рэвалюцыі вельмі вайска і разнавідны: ён ахвільвае барацьбу з непсіменнасцю, школу, бальніцу, літаратуру, театр, кіно, быт, барацьбу з п'янствам, барацьбу за сумленнае праветарскіх адносін да свай работы, да вытворчасці, барацьбу з анты-сэмітызмам, барацьбу з ралігіянымі забавонамі і г.д. і г.д.

Колькі яшчэ напрамкаў? І фактаў мог ука-заць першы сакратар ЦК для той «барацьбы»? Хто-нішто з дэлегатаў зазначыў для сабе, што «забіўся» Гамарнік пра барацьбу ў гісторыі, у гістарычнай навуцы... Тым больш, што, чытаючы заключныя рэзольцыя, дакладчык кінуў кліч:

— Ад імя ЦК а заклікаю вас да ўзмоцненага наступу па ўсім культурным фронце...

Да падобных заклікаў зваруўся кіраўнік Цэнтральнага Камітэта і праз некалькі старонак свайго даклада — у спецыяльным рэзольцы



Фільмы тыдня

- «ПАДАРОЖКА ТАВАРЫША СТАЛІНА У АФРЫКУ»
- «СУСТРЭНЕМСЯ НА ТАІЦІ»
- «КАНТАКТ»
- «МУЗЫЧНАЯ ФАНТАЗІЯ»

Новая каліброва мастацкая кінастудыя «ПАДАРОЖКА ТАВАРЫША СТАЛІНА У АФРЫКУ» створана кінамайстрамі Грузіі і сумеснага прадпрыемства «Амерыка-савецкая кінаіндустрыя» Аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Ірандзі Кайрынадзе.

У пачатку 1953 года здароўе Сталіна пачало пагаршацца. Тады ж і нарадзілася ў яго аніраніні ідэя знайсці правдніч-ную даўкіна, які мог бы з'явіцца на трыбунах перад удзельнымі народамі. Сам Сталін гэта ідэю ўхваліў, і супрацоўнікі НКУС пачалі шукаць кандыдатуру на ролю «важкіх народаў».

Там іны знайшлі простага адмарскага аўра Майсея Пічхадзе. Яго паслалі ў дэмію ў гарах і пачалі «працаваць» з ім з дня ў дзень, каб выпрацаваць у яго манеры Сталіна. Майсея Пічхадзе трэніравалі на мілья наставанні, нарылі гола-дамі за лішнюю вагу і г.д. і рабілі ўсё гэта з вельмі дурным хамствам. Вадаў, за ўсё свай мішчы набожны надары на чужы ланіч, які не адважваў та-кога прымяняць.

У фільме здымаліся Рамаз Чхкідзе, Зураб Кіпшадзе, Іванры Лалашвілі, Рамаз Гіргэзіяні, Сасо Лагідзе і іншыя.

Тры зборы — бармен Макс, беспарацыйны Сандар і масажыст-на трыбунах маўляў жыццё на трыбунах маўляў жыццё, нібы мастак Гаген, адшоўшы ад мітусні і хваляванняў сучасна-га жыцця, шукаў тую ціка, амаль немагчыма, але для вынаходжання і прадпрыемства-ных спроб гэта не перашкода.

А пра тое, як разгараюцца і пранувацца адмысловыя апер-ацыі, якія закрываюць Інтэрса-га, трэба напісаць вельмі доўга. А пра тое, як разгараюцца і прану-вацца адмысловыя апер-ацыі, якія закрываюць Інтэрса-га, трэба напісаць вельмі доўга. А пра тое, як разгараюцца і прану-вацца адмысловыя апер-ацыі, якія закрываюць Інтэрса-га, трэба напісаць вельмі доўга.

Аматарам інтэлектуальнага адра-джэння чалавечай душы іна-дысна мастацкая кінастудыя «МУЗЫЧНАЯ ФАНТАЗІЯ» Аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Вэнсі. «У вельмі асвабоджэнні паў-вадзі дзіўны і вясёлы малады чалавек — Вэнсі. Ён трохі фо-куснік, трохі чараўнік, а галоў-нае — ён вельмі блізка да чала-веча, ён вельмі блізка да чала-веча, ён вельмі блізка да чала-веча.

На здымках: кінар і фільма «Падарожка таварыша Сталіна ў Афірку».

ШАХМАТЫ

Пад рэдакцыяй майстра спорту У. СЫЧОВА ТРЭЦІ КВАРТАЛЬНЫ КУРС РАЙОНА

Задачы № 7 А. СЯДЛІЦІ (Мінск)

Веліч: Кр2, Л8, С5 (3). Чорны: Кр1, Ф8 (3). Нічыя.

Задачы № 8 І. БОНДАР (Ганцавічы)

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Веліч: Кр7, С5, Ч3, п. 62 (4).

Danpol Copenhagen ApS

ДАЦКІ ГАНДЛЁВЫ ДОМ

ПРАПАНАУЕ

тавары шырокага ўжытку на экспарт у Беларусь.

Сярод іх:

- шакалад і какава,
- шампунь і пральны парашок,
- растваральная кава і чай,
- «Джон Уолкер» і іншыя спіртныя напіткі,
- «Мальбара» і іншыя цыгарэты,
- фэён-спірт,
- кансервы,
- лікёры,
- піва і безалкагольны напіткі,
- жывальная гушка,
- апішкі алей,
- спягелі.

Акрамя вышэйпамяняных тавараў мы можам таксама прапанаваць зусім новыя машыны і сыравіну для вытворчасці марожанага і хлеба.

За дадатковай інфармацыяй звяртайцеся, калі ласка, на адрас:

DANPOL COPENHAGEN ApS

Nordre Toldbod 29-DK-1259 Copenhagen

Tel. +45 33 14 04 78 - Fax. +45 33 14 67 71 - Telex 22969.

МЯНЯЕМ на збожжа фуражнае

ПРАДАЮ АНТЭНУ 8-ы канал. Тэл. у Мінску 27-92-75.

Згубленае пасвед-чанне ўдзельнікі ліквідацыі аварыі на ЧАЭС № 729090 лі-чыць неспраўным.

ВКФ «Цімэкс» ЛІКВІДУЕЦА Па ўсіх пытаннях звяртацца

у ліквідацыйную камісію па адрасу: Мінск, вул. К. Чорна-ва, 31. Тэл. 66-62-67.

МЯНЯЮ сістэму паравога ацяплення (кацёл «Каунас», радыятары чыгуначныя, трубы) з дапамогай на аўтама-біля або трактар МТЗ. Тэл. у Мінску 53-06-27.

АРГАНІЗАЦЫЯ КУПЦЬ гранулы поліэтылену высокага ціску. Тэл. у Мінску 53-37-46.

ТЭЛЕБАЧАННЕ

15 СЕННЯ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.00. Прыроднае чароўна. 2-гі клас.

9.15. «Рыцары неба». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі.

9.45. Фільм-карыкт. 10.00. Музычны і спева. 3-ці клас.

10.15. «Васюльчыны фроні». 10.45. «Суды «хатнікі». «Ярлыкі і гуль-тэі». «Кажа пра карэсць, ая-а-а-а». «Куршкі за-а-а-а-а-а-а». Мультифільм.

11.00. «Таленці» (Пошук). 11.30. «Падарожка таварыша Сталіна ў Афірку». 11.45. «Абласныя навіны» (Ві-дэа).

12.00. «Піць зорка». Тэлегульня. 12.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

12.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

12.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

13.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

13.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

13.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

13.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

14.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

14.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

14.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

14.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

15.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

15.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

15.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

15.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

16.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

16.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

16.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

16.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

17.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

17.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

17.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

17.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

18.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

18.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

18.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

18.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

19.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

19.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

19.30. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

19.45. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

20.00. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

20.15. «Пудзілка». Мультифільм для дзяросты.

2